

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 7C/68/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715201702
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Menichová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5715201702.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Helenou Menichovou v spore žalobcu: Slovenská republika, zastúpená: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sídlo: Pribinova 2, Bratislava 812 72, IČO: 00 151 866, proti žalovanému: BRIEŽDENIE, občianske združenie, sídlo: Hájska 11174/19, Martin 036 01, IČO: 37802763, právne zastúpený Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., sídlo Nám. SNP 3, Trnava 917 01, IČO: 36 857 548, o zaplatenie 11.249,04 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 6.449,04 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba žalobcu proti žalovanému zamieta.

III. Žalobca nemá povinnosť vrátiť žalovanému časť kúpnej ceny v rozsahu 4.800,- Eur, ktorú vyplatil žalovaný ako kupujúci žalobcovi ako predávajúcemu z titulu kúpnej ceny podľa Kúpnej zmluvy zo dňa 8.4.2011, v znení Dodatku č. 1 zo dňa 17.10.2011, uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným, podľa čl. II./2.2. posledná odrážka - nehnuteľnosť zapísanú v tom čase na LV č. XXXX, v KN Katastrálneho úradu Ž., Správa katastra O., Obec G.H. A. R., k.ú. G. A. R. - objekt bývalej žandárskej stanice, súp. č. XX, na pozemku parcela č. KN-C XXX/X.

IV. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14 %, o výške náhrady trov konania rozhodne Okresný súd Martin samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 11.249,04 Eur.

2. V žalobe uviedol, že žalobca, zastúpený Krajským riaditeľstvom PZ v Žiline, uzatvoril v zmysle § 11 Zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu, účinnom ku dňu 30.11.2014, Kúpnu zmluvu č. KRPZ-ZA-EO2-153-005/2011 zo dňa 8.4.2011 so žalovaným, na základe ktorej došlo k prevodu vlastníctva nehnuteľností zapísaných na LV č. 1095, špecifikovaných v čl. II. zmluvy, medzi predávajúcim: Slovenská republika - Krajské riaditeľstvo PZ v Žiline a kupujúcim: žalovaným.

3. Predmetom prevodu bolo aj príslušenstvo hlavnej veci - nehnuteľností, ktoré sa kupujúci zaviazal v čl. III. zmluvy po vykonaní rekonštrukcie využívať na poskytovanie všeobecne prospešných služieb (konkrétne na poskytovanie ubytovania a sociálnych služieb týraným matkám s deťmi, osamelým matkám a tehotným ženám), prevádzkovaním Domova na pol ceste, podľa § 27 Zákona č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov.

4. Všeobecná hodnota nehnuteľností bola stanovená znalcom, Ing. Pavlom Komárkom, Znalecký posudok (ďalej len „ZP“) č. 20-45/2009 zo dňa 31.3.2009, vo výške 23.300,- Eur (čl. II. bod 2.5 zmluvy). Podľa ZP, drevený sklad so suchým WC, mašťalou a pivnicou bol ocenený na hodnotu 2.494,90 Eur a budova bývalej žandárskej stanice, súp. č. 14, na hodnotu 11.249,04 Eur.

5. Správa katastra O. rozhodnutím č. S. XXXX/XX z 10.1.2012 povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam uvedených v tomto rozhodnutí (v súlade so zmluvou) v prospech žalovaného. Žalobca odkázal na čl. III. bod 3 zmluvy a uviedol, že žalovaný budovu bývalej žandárskej stanice zdemoloval. Žalovaný konal v rozpore so zmluvou, keď stavbu, ktorú sa zmluvne zaviazal zrekonštruovať a užívať na zmluvne dohodnutý účel, bez vedomia žalobcu zdemoloval. S poukazom na skutočnosť, že došlo k demolácii budovy namiesto jej zmluvne dohodnutej rekonštrukcie, vznikla škoda na majetku štátu v celkovej sume 11.249,04 Eur.

6. Uviedol ust. § 1, 2 a 3 Zák. č. 278/1993 Z.z.

7. K aktívnej vecnej legitímácii uviedol, že v čase uzatvárania zmluvy bolo správcom majetku štátu Krajské riaditeľstvo PZ v Žiline ako rozpočtová organizácia, ktoré bolo zrušené rozhodnutím zriaďovateľa č. p.: SLV-PS-1120/2012 z. 12.12.2012. V zmysle § 21 ods. 13 zákona č. 523/2004 Z. z., práva a povinnosti zrušenej rozpočtovej organizácie prechádzajú dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra SR, IČO: 00151866.

8. OS Martin vo veci rozhodol platobným rozkazom, č. k. 7C/68/2015-58 zo dňa 17.2.2015.

9. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonnej lehote odpor (č.l. 60).

10. V odpore uviedol, že so žalobou a dôvodmi tam uvedenými nesúhlasí z dôvodov:

1/ žalovaný obstaral asanáciu svojej vlastnej budovy, ktorú od štátu nadobudol kúpnu zmluvou a asanáciou vlastnej budovy nemôže vzniknúť cudziemu subjektu - štátu akákoľvek škoda;

2/ žalovaný obstaral asanáciu stavby na základe riadneho správneho konania pred príslušným stavebným úradom - Obec G. A. R., č.k. 837/294/2012-Hu zo dňa 18.9.2012, teda nemôže byť preukázané protiprávne (škodové) konanie žalovaného;

3/ žalobca nepreukázal kauzálny nexus medzi zákonným konaním žalovaného a neexistujúcou škodou, pretože žiadna škoda na majetku štátu nevznikla (pričom výpočet údajnej škody podľa ZP spred šiestich rokov ku dňu 31.3.2009 nemôže slúžiť ani teoreticky ako podklad pre stanovenie hodnoty majetku v súdnom konaní v roku 2015).

11. Žalovaný uhradil žalobcovi z titulu kúpnej ceny z kúpnej zmluvy sumu 10.000,- Eur a žalobca vôbec neuviedol, že stavba je v tak havarijnom stave, že musí byť asanovaná.

12. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu poukázal na podmienky, za ktorých došlo k prevodu nehnuteľností Kúpnu zmluvou č. KRPZ-ZA-EO2-153-005/2011 zo dňa 8.4.2011, na čl. III. bod 3, čl. V. bod 5.4, so záverom, že žalovaný sa zmluvne zaviazal k rekonštrukcii budovy (nie k jej demolácii) a jej následnom využívaní na verejnoprospešný účel, špecifikovaný v zmluve a to po dobu minimálne 5 rokov.

13. Žalovaný však v rozpore so zmluvou budovu, bez vedomia a bez súhlasu žalobcu, zdemoloval a vlastnícke právo k nehnuteľnostiam previedol na fyzickú osobu, ktorá požiadala príslušnú obec o stavbu dvoch rodinných domov (v súčasnosti je stavebné konanie z podnetu žalobcu prerušené).

14. S poukazom na uvedené skutočnosti, účel zmluvy tak, ako bol dohodnutý medzi správcom majetku štátu a žalovaným, je zrejmé, že nebude dodržaný, čo preukazuje aj rozhodnutie Krajského pamiatkového úradu Žilina č. ZA-12/1174-02/SLA z 5.10.2012, ktorým bolo rozhodnuté o zámere stavby, keď z odôvodnenia tohto rozhodnutia sa uvádza, že žiadosť o navrhovaný zámer stavby podal žalovaný a tento navrhovaný zámer spočíva, citácia: „V stavbe penziónu pre seniorov.“, tiež vo vyjadrení krajského pamiatkového úradu sa výslovne uvádza: „Vlastníkov zámer bol postaviť penzión a nie dva rodinné domy ako navrhujete.“ Poukázal na písomnosti spoločnosti JOKA-SK, s.r.o., adresovanej žalovanému, zo dňa 25.1.2013, citácia: „V poslednej etape po uzatvorení nájomnej zmluvy medzi investorom a OZ

BRIEŽDENIE bude OZ vybavovať zmenu účelu využitia rodinných domov na zariadenie pre seniorov a zariadenie opatrovateľskej služby.“

15. Poukazom na uvedené má žalobca za to, že žalovaný nedodržel podmienky zmluvy tým, že 1/ stavbu, ktorú sa zmluvne zaviazal rekonštruovať a užívať, zbúral bez vedomia žalobcu a 2/ cca po dvoch rokoch od uzatvorenia zmluvy predal pozemky, napriek skutočnosti, že sa zaviazal spolu so zrekonštruovanou stavbou využívať na zmluvne dohodnutý účel po dobu 5 rokov od nadobudnutia vlastníckeho práva k ním, pričom dodržanie zmluvne dohodnutého predmetu zmluvy je ex lege viazané na vlastníctvo k nej.

16. Takýmto konaním žalovaného došlo k zmareniu zámeru, pre ktorý štát previedol nehnuteľnosti do vlastníctva žalovaného, s využitím § 11 ods. 3 Zákona č. 278/1993 Z.z. v prospech žalovaného.

17. Ďalej poukázal na to, že samotné konanie o povolení odstránenia stavby, o ktorom nemal žalobca ani len vedomosť, žalovaného nevyvíja z konania, ktoré bolo v rozpore so zákonom a so zmluvou.

18. K všeobecnej hodnote nehnuteľnosti, stanovenej znalcom v ZP č. 20-45-2009 zo dňa 31.3.2009, odkázal na ust. § 11 ods. 3 Zákona č. 278/1993 Z.z., § 11 ods. 4 Zákona č. 278/1993 Z.z., že žalobca a žalovaný sa dohodli na kúpnej cene 10.000,- Eur. Žalobca teda predal nehnuteľnosti špecifikované v zmluve za cenu nižšiu, ako bola stanovená znalcom a to práve s poukazom na v tom čase platnom a účinnom ust. § 11 ods. 3 Zákona č. 278/1993 Z.z. Hodnota žalovaným zdemolovanej bývalej žandárskej stanice mala vyššiu hodnotu (11.249,04 Eur) než cena, za ktorú boli žalovanému odpredané nehnuteľnosti spolu s predmetnou budovou.

19. Demoláciu budovy bývalej žandárskej stanice bez vedomia a súhlasu žalobcu, v rozpore so zmluvou, kde bola dohodnutá jej rekonštrukcia, vznikla škoda na majetku štátu v celkovej sume 11.249,04 Eur. Žalobca podotýka, že so znalcom vyčíslenú hodnotu budovy bývalej žandárskej stanice vyjadril svoj súhlas žalovaný podpisom zmluvy.

20. Nakoľko budova bola zdemolovaná žalovaným, nie je možné v súčasnosti stanoviť hodnotu už zdemolovanej budovy bývalej žandárskej stanice a preto je možné pri vyčíslení výšky škody vychádzať jedine z jej hodnoty určenej ZP pri uzatváraní zmluvy. Podotkol, že žalovaný znalcom stanovenú hodnotu budovy bývalej žandárskej stanice vo výške 11.249,04 Eur nijako nespochybnil. Tvrdenia žalovaného o výpočte škody podľa tohto predmetného ZP považuje žalobca za irelevantné.

21. K vytýkaným skrytým vadám bývalej žandárskej stanice, ktoré podľa žalovaného neumožňovali realizovať jej zmluvne dohodnutú rekonštrukciu, uviedol, že žalovaný mohol požiadať žalobcu o uzatvorenie dodatku k zmluve, ktorým by došlo k úprave zmluvných podmienok ohľadne rekonštrukcie budovy, alebo mohol písomne požiadať o súhlas s demoláciou budovy žalobcu, čo neurobil.

22. Okrem uvedeného, zo záveru statického posudku, predloženého žalovaným, nevyplýva, že by rekonštrukcia predmetnej budovy bola nemožná. Práve naopak, zo záveru posudku vyplýva, že bez rekonštrukcie predmetnej budovy sa z bezpečnostného statického hľadiska nedoporučuje jej používanie na skladové či iné účely. V tejto súvislosti poukázal na § 501, 504 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Tiež tvrdenia žalovaného, že demoláciu budovy vykonal na vlastné náklady, považuje žalobca za irelevantné z dôvodu, že aj rekonštrukciu budovy (zmluvne dohodnutú), by žalovaný realizoval na svoje vlastné náklady.

23. Žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu (č.l. 100 a nasl.) poprel všetky skutočnosti uvedené žalobcom. Odkázal na skutočnosti, ktoré uviedol v odpore proti platobnému rozkazu, že účelovo a zavádzajúco žalobca argumentuje ust. § 501 a 504 OZ, keď žalovaný zistené vady voči žalobcovi nepotreboval pri asanácii namietat' a tiež argumentáciami - dodatkom nejakým (dodatkom k zmluve), resp. súhlasom o demoláciu, keď sám žalobca tento majetok predával ako prebytočný a sám argumentuje úhrnným predajom, tzn. predajom „ako stojí a leží“ vychádza sa pri vylúčení zodpovednosti žalobcu za vady týchto vecí z toho, že nejde o akostné plnenie a z tohto dôvodu sa tieto veci predávajú za cenu nižšiu, ako je to obvyklé.

24. Uviedol, že žalobca sám znemožnil svojim konaním žalovanému stavbu riadne zrekonštruovať, lebo pri uzatváraní zmluvy neoznámil žalovanému, že stavbu nie je možné zrekonštruovať (§ 596 OZ), o čom z ohodnotenia, rozhodnutia o prebytočnosti a ostatnej dokumentácie vedel.

25. Žalovaný trval na tom, že žalobcovi nevznikla žiadna škoda na jeho majetku. Demolácia stavby, v tom čase vo vlastníctve žalovaného, nemohla spôsobiť žalobcovi škodu, pretože nebola majetkom žalobcu. Porušenie záväzku nedodržaním účelu nemôže ani teoreticky spôsobiť škodu, tj. reálny úbytok na majetku žalobcu, keďže žalovaný pri svojom konaní nijako nenakladal s majetkom žalobcu.

26. Demolácia stavby neznamena ani porušenie účelu zmluvy, pretože žalovaný stále môže a aj plánuje využívať pozemky, nadobudnuté kúpou podľa zmluvy, na poskytovanie všeobecne prospešných služieb. Postup žalovaného podľa dostupných podkladov smeroval k dosiahnutiu účelu a to v súčinnosti s p. O. a spol. Ekonomické stavby. Tento postup neoprávnene narušil až žalobca tým, že nezákonným a protiprávnym spôsobom zasiahol do prebiehajúcich stavebných konaní (325/235/2013 a 326/236/2013) tak, že žiadal o prerušenie týchto konaní, v čom mu nezákonne správny orgán vyhovel.

27. Podľa žalovaného, porušením účelu zmluvy nie je, ak žalovaný pre jeho dosiahnutie zvolí neobvyklý spôsob, ktorý bol dokonca nútený zvoliť z dôvodu, že mu žalobca neoznámil existenciu vád, pre ktoré žalovaný nemohol využiť predpokladaný spôsob dosiahnutia účelu. Žalobca nielenže neoznámil žalovanému existenciu vád, ale ešte sa snaží svojim protiprávnym konaním voči stavebnému úradu o to, aby žalovaný nemohol naplniť účel zmluvy a aby žalovaného dotlačil k porušeniu jeho záväzku zo zmluvy, dodržať zákonný účel podľa § 8a ods. 6 písm. e/ Zákona č. 278/1993 Z.z.

28. OS Martin uznesením č.k. 7C/68/2015-132 zo dňa 27.8.2015, konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na OS MT pod sp.zn. 15C/324/2014, pri aplikácii § 109 ods. 2 písm. c/, § 111 ods. 1 a 2, v tom čase účinného Občianskeho súdneho priadku (pozn. súdu od 1.7.2016 účinný Zákon č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Rozsudok OS MT vo veci 15C/324/2014, zo dňa 14.11.2018, nadobudol právoplatnosť 8.7.2019, v spojení s rozsudkom KS ZA, č.k. 7Co 43/2019-526, zo dňa 29.5.2019.

29. Žalobca v doplňujúcom vyjadrení zo dňa 12.8.2019 (č.l. 186) poukázal na právoplatný rozsudok OS MT vo veci 15C 324/2014, kde súd skonštatoval, že k zrušeniu kúpnej zmluvy došlo a preto argumentácia žalovaného vo vyjadrení zo dňa 19.6.2015 sa stala bezpredmetnou. Kúpna zmluva sa zrušila od počiatku (stala sa absolútne neplatnou), potom žalovaný nebol v čase zbúrania sporných stavieb ich vlastníkom. Ak vlastnícke právo k sporným stavbám patrilo žalobcovi, bolo konanie žalovaného v podobe zbúrania stavieb protiprávnym zásahom do vlastníckeho práva žalobcu, čím žalovaný spôsobil žalobcovi škodu, ktorej náhrada je uplatnená v tomto konaní.

30. Žalobca pripomenul, že súd prvej inštancie, spolu s odvolacím súdom, v konaní vedenom na OS MT pod sp. zn. 15C 324/2014, sa vysporiadali so všetkými argumentmi sporových strán v otázke zrušenia kúpnej zmluvy, ako aj vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam. Žalobca považuje otázku platnosti/zrušenia kúpnej zmluvy za vyriešenú právoplatným súdnym rozhodnutím a žiada, aby OS MT podľa § 194 ods. 2 CSP na tieto závery prihliadol a aby žalobe v celom rozsahu vyhovel.

31. Pokiaľ žalobca podal návrh, aby súd vydal uznesenie, ktorým súd rozhodne o pokračovaní súdneho konania, ktoré bolo prerušené (viď ods. 28), súd odkazuje na úradný záznam súdu v zmysle č.l. 194, že z ust. § 165 ods. 1 CSP nevyplýva, že súd o pokračovaní v prerušenom konaní rozhoduje samostatným uznesením, pokračuje v konaní po odpadnutí prekážky, čo súd v tomto spore urobil tým, že po právoplatnosti rozsudku vo veci 15C 324/2014, pre ktoré bolo prerušené toto konanie, pokračoval po odpadnutí prekážky - po právoplatnosti predmetného rozsudku tak, že vytýčil pojednávanie na termín 26.9.2019.

32. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

33. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom

prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

34. S účinnosťou od 1.7.2016 súd postupoval v zmysle právnej úpravy Zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok, ktorý sa uplatňuje aj na konania, ktoré boli začaté pred účinnosťou CSP (predmetné konanie bolo začaté 13.2.2015).

35. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinami doloženými do spisu, pripojeného spisu vo veci 15C 324/2014, vypočul právnych zástupcov (ďalej len „PZ“) strán sporu a zistil:

Dňa 8.4.2011 bola podpísaná Kúpna zmluva Č.S.: KRPZ-ZA-EO2-153-005/2011, podľa § 11 Zákona č. 28/1993 Zb. o správe majetku štátu, predávajúcim je Slovenská republika, zastúpená v tom čase - Krajské riaditeľstvo PZ v Žiline (právny nástupca vid' ods. 7) a kupujúcim žalovaný.

36. Predmetom KZ je prevod vlastníctva k nehnuteľnostiam uvedených v odseku 2.2., za podmienok v čl. II./2.2., t. j. prevod nehnuteľností, zapísaných v katastri nehnuteľností Katastrálneho úradu Ž., Správa katastra v O., Obec G. A. R., k.ú. G.Á. A. R., na LV č. XXXX, parc. č. KN-C XXX, zastavané plochy a nádvoría o výmere 116 m², parc. č. KN-C XXX, zastavané plochy a nádvoría o výmere 381 m², parc. č. KN-C XXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere 293 m², parc. č. KN-C XXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere 66 m², objekt bývalej žandárskej stanice súp. č. 14 na pozemku parc. č. KN-C XXX/X. Podľa čl. II. bodu 2.3., predmetom prevodu je aj príslušenstvo hlavnej veci - nehnuteľností špecifikovaných v čl. II. bod 2.2., drevený sklad so suchým WC, maštaľou a pivnicou pri budove súp. č. 14 na pozemku parcela č. KN-C XXX, murované oplotenie, spevnené plochy a vodná šachta.

37. Podľa čl. II./2.4., predávajúci je správcom majetku štátu, do ktorého patrí aj predmet prevodu.

38. Podľa čl. II./2.5., všeobecná hodnota nehnuteľností bola stanovená znalcom v ZP č. 20-45/2009 zo dňa 31.3.2009 v sume 23.300,- Eur, stavby: drevený sklad so suchým WC, maštaľou a pivnicou pri objekte súp. č. 14, 2.494,90 Eur, budova bývalej žandárskej stanice súp. č. 14, 11.249,04 Eur, vonkajšie úpravy: murované oplotenie zástavby 585,08 Eur, spevnené plochy 102,39 Eur, vodomerná šachta 381,97 Eur, pozemky: pozemok parc. č. XXX C-KN 1.143,76 Eur, pozemok parc. č. XXX C-KN 3.756,66 Eur, pozemok parc. č. XXX/X C-KN 2.888,98 Eur, pozemok parc. č. XXX/X C-KN 650,76 Eur, spolu všeobecná hodnota 23.253,54 Eur, zaokrúhlene 23.300,- Eur.

39. Podľa čl. III./1., účelom prevodu je predaj prebytočného majetku štátu, na ktorý bolo vydané rozhodnutie o prebytočnosti dňa 12.9.2007 pod č.p.: KRP-26-8/EO-U-2007, ktorý neslúži a ani v budúcnosti nebude slúžiť správcovi pre plnenie úloh v rámci predmetu jeho činnosti.

40. Podľa čl. III./3.3., kupujúci uvedenú nehnuteľnosť bude využívať po vykonaní rekonštrukcie na poskytovanie všeobecne prospešných služieb: - na účely prevádzkovania Domova na pol ceste podľa § 27 Zákona č. 488/2008 Z.z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení Zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov, poskytovanie ubytovania a sociálne služby týraným matkám s deťmi, osamelým matkám a tehotným ženám.

41. V čl. IV./4.1. bola dohodnutá kúpna cena predmetu KZ v súlade s § 11 ods. 3 Zákona č. 278/1993 Z.z., vo výške 10.000,- Eur.

42. Podľa čl. IV./4.2., kúpnu cenu uhradí kupujúci na účet predávajúceho do 60 dní odo dňa schválenia zmluvy Ministerstvom financií SR.

43. Podľa Dodatku č. 1 ku KZ Č.S.: KRPZ-ZA-EO2-153-005/2011 zo dňa 8.4.2011, predmetom dodatku je označenie kupujúceho v čl. I. v bode 2 KZ a čl. V., ktorý bol doplnený o bod 5.9., že v súlade s § 11 ods. 4 Zákona č. 278/1993 Z.z. sa vlastníkom pozemkov, parcely č. XXX, XXX, XXX/X, XXX/X a stavby - bývalá žandárska stanica súp. č. 14, zaväzuje po dobu 5 rokov od nadobudnutia vlastníckeho práva dodržať dohodnutý účel kúpy, resp. účel, ktorý je v súlade s § 8a ods. 6 písm. e/ Zákona o správe majetku štátu.

44. ZP č. 20-45/2009, vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti nachádzajúcich sa v k.ú. G. A. R., Obec G. A. R., O. X., okres O., vedené na Správe katastra Martin na LV č. XXXX, určil všeobecnú hodnotu nehnuteľností stavby drevený sklad so suchým WC, maštaľou a pivnicou pri budove súp. č.

XX na pozemku parc. č. C-KN XXX vo výške 2.494,90 Eur, budova bývalej žandárskej stanice súp. č. 14, k.ú. a obec G. A. R., O. ul. na pozemku parc. č. C-KN XXX/X, okres O. vo výške 11.249,04 Eur, murované oplotenie vo výške 580,08 Eur, vonkajšie úpravy - spevnené plochy vo výške 102,39 Eur, vodomerná šachta vo výške 381,97 Eur, pozemky parc. č. XXX C-KN vo výške 1.143,76 Eur, parc. č. XXX C-KN vo výške 3.756,66 Eur, parc. č. XXX/X C-KN vo výške 2.888,98 Eur, parc. č. XXX/X C-KN vo výške 650,76 Eur, spolu všeobecná hodnota je 23.253,54 Eur, zaokrúhlene 23.300,- Eur (č.l. 34).

45. Podľa výpisu z LV č. XXXX ku dátumu vyhotovenia 13.2.2009 (č.l. 37) ako vlastník opísaných nehnuteľností je zapísaná Slovenská republika - Krajské riaditeľstvo PZ, Kuzmányho 26, Žilina, v spoluvlastníckom podiele 1/1.

46. OS Martin rozsudkom, č. k. 15C/324/2014-446, zo dňa 14. 11. 2018, vo veci žalobcu Slovenská republika, za ktorú koná MV SR, IČO: 00 151 866, proti žalovanému v rade 1/ BRIEŽDENIE, o.z. so sídlom Hodžova 12, 036 01 Martin, IČO: 37 802 763, zastúpený PZ a žalovaného v rade 2/ W. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. G. XXX, R. - Z., ČR, zastúpený PZ, v spore o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, výrokom č. I. určil, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX v Obci G. A. R., okres O., k.ú. G. A. R. ako parcela reg. „C“ pod parcelným číslom 481 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 116 m², parcelné číslo XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 381 m², parcelné číslo XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 293 m², parcelné číslo XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 66 m²; výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol; výrokom III. žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rade 2/ v celom rozsahu a výrokom IV. žalovanému v rade 1/ priznal právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 08.07.2019 v spojení s rozsudkom KSZA, č. k. 7Co 43/2019-526 zo dňa 29. 5. 2019 (č. I. 169).

47. Žalobca vo veci vedenej na OS Martin pod sp. zn 15C/324/2014 žiadal určenie vlastníckeho práva proti žalovaným v rade 1/ a 2/ na tom skutkovom základe, že kúpnu zmluvou č. KRPZ-ZA-EO2-153-005/2011 došlo k prevodu vlastníctva opísaných nehnuteľností na žalovaného v rade 1/ a v rozpore s dohodnutým účelom zmluvy, čl. III. bod 3 KZ a čl. V. bod 5.4., tj., využívať predmet KZ najmenej po dobu 5 rokov od nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na poskytovanie všeobecne prospešných služieb, najmenej do 10.1.2017, žalovaný v rade 1/ uzatvoril dňa 16.5.2013 kúpnu zmluvu o prevode vlastníctva k týmto nehnuteľnostiam a previedol vlastnícke právo na žalovaného v rade 2/, pričom prevod vlastníckeho práva na žalovaného v rade 2/ bol v rozpore so zmyslom a účelom zmluvy, nakoľko žalovaný v rade 1/ predal nehnuteľnosti, ktoré mal najmenej po dobu 5 rokov využívať na poskytovanie všeobecne prospešných služieb. Z tohto dôvodu právnym následkom je zrušenie KZ od počiatku v súlade s § 11 Zák. č. 278/1993 Z. z. a čl. V. bod 5.4.

48. OS Martin v rozsudku vo veci 15C/324/2014, v ods. 27 odôvodnenia uviedol, že výkladom ust. § 11 ods. 4 Zákona č. 278/1993 Z.z. v znení do 30.11.2014, dospel k záveru, že žalovaný 1/ (v spore 15C 324/2014, ktorým je v konajúcej veci sám žalovaný), bol povinný dodržať dohodnutý účel, teda poskytovanie verejno-prospešných služieb, po dobu najmenej 5 rokov odo dňa nadobudnutia vlastníckeho práva. Žalovaný 1/ však po nadobudnutí vlastníckeho práva účel dohodnutý v KZ nedodrжал a nesprával sa ani postupom podľa § 549 ods. 1 OZ. Súd uviedol, že okamih zrušenia predmetnej kúpnej (KRPZ-ZA-EO 2-153-005/2011) je možné určiť v momente, keď sa žalovaný 1/ rozhodol nezrekonštruovať budovu žandárskej stanice, ale túto bez vedomia žalobcu odstrániť. Tým momentom bola asanácia predmetnej budovy, ktorá mala byť vykonaná do 31.12.2012 v zmysle rozhodnutia Obce Kláštor pod Znievom zo dňa 18.9.2012. Žalovaný 1/ tým, že sa rozhodol, že rekonštrukciu budovy nevykoná, tak vedome porušil čl. III. bod 3.3., ako aj čl. V. bod 5.4. ,5.9. KZ v spojení s Dodatkom č. 1 a objektívne tak nebol schopný dodržať dohodnutý účel využitia budovy, ktorú sa namiesto rekonštrukcie rozhodol zbúrať, čím došlo k zrušeniu predmetnej kúpnej zmluvy od počiatku podľa § 11 ods. 4 Zákona č. 278/1993 Z.z. v znení účinnom do 30.11.2014. Žalovaný 1/ teda porušil ustanovenia predmetnej kúpnej zmluvy ešte pred tým, ako na žalovaného v rade 2/ previedol sporné pozemky.

49. KS ZA rozsudok OS MT, č.k. 15C/324/2014-446 zo dňa 14.11.2018, rozsudkom č.k. 7Co/43/2019-526, zo dňa 29.mája 2019, potvrdil. Odvolací súd sa stotožnil s postupom prvoinštančného súdu vo výroku, ktorým žalobe žalobcu vyhovel a určil, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností označených vo výroku I. rozsudku, tiež, že OS správne ustálil moment, kedy došlo k zrušeniu predmetnej KZ.

50. Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou OS, aj pokiaľ súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol, že nie je a nemôže byť daný naliehavý právny záujem na určenie vlastníckeho práva k neexistujúcej veci, ktorá nie je spôsobilým predmetom občianskoprávných vzťahov. Nanajvýš sa možno domáhať finančnej náhrady za takúto vec, s odkazom na ust. § 457 OZ, vlastníctvo ku ktorej sa ustáli prejudiciálne. Určením vlastníctva k neexistujúcej veci by sa totiž nedosiahlo definitívne a ani spravodlivé usporiadanie vzájomných vzťahov medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/, keď určovacím výrokom súdu by sa v takomto prípade právne postavenie strán nezmenilo; žalobca by sa iba formálne stal vlastníkom neexistujúcich vecí, ale vzájomné nároky sporových strán, žalobcu a žalovaného v rade 1/ (v konajúcej veci žalovaného - pozn. súdu), by naďalej zostali nevysporiadané.

51. Na pojednávaní dňa 26.9.2019 PZ žalobcu trval na uplatnenom nároku v celom rozsahu z titulu, že žalobcovi vznikla škoda v súvislosti s asanáciou v žalobe označenej budovy a výšku škody uplatnil v zmysle ZP č. 20-45/2009 z 31.3.2009, vo výške 11.249,04 Eur. Keďže už t.č. neexistuje, žiada náhradu škody v uvedenej výške. K námietke žalovaného ohľadne vlastníckeho práva k predmetnej budove poukázal na právoplatný rozsudok OS MT vo veci 15C/324/2014, kde s právoplatnosťou bolo ustálené, že žalobca bol vlastníkom aj zbúranej budovy a uvedenú námietku žalovaného vyhodnotil v danom momente ako irelevantnú.

52. PZ žalovaného trval na tom, že pre nárok na náhradu škody nie sú splnené zákonné predpoklady. Poukázal na odôvodnenie rozhodnutia OS MT vo veci 15C/324/2014, že nie je možné domáhať sa od žalovaného vrátenia plnenia, nakoľko žalovaný previedol nehnuteľnosti (predmet KZ) na tretí subjekt, ktorý je stále vlastníkom, čiže žalovaný momentálne nemá čo vrátiť žalobcovi a žalobca nemôže vrátiť kúpnu cenu tejto tretej osobe. Odkázal na všetky písomné vyjadrenia v spore, že žalovaný bol vlastníkom stavby na základe KZ a právoplatne zapísaný na LV až do jej zbúrania, v dôsledku ktorej skutočnosti na strane žalobcu nemohla vzniknúť žiadna škoda.

53. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

54. Podľa § 458 ods. 1 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

55. Podľa § 11 ods. 4 Zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu, účinného ku dňu 8.4.2011 - uzatvorenia kúpnej zmluvy, pri prevode nehnuteľného majetku štátu podľa § 8a ods. 6 písm. c/ alebo písm. e/ je kupujúci povinný dodržať dohodnutý účel najmenej počas piatich rokov od nadobudnutia vlastníckeho práva. Ak kupujúci nedodrží dohodnutý účel alebo ak zmení dohodnutý účel v rozpore s podmienkami podľa § 8a ods. 6 písm. c/ alebo písm. e/, kúpna zmluva sa od začiatku zrušuje. V tomto prípade je správca povinný podať návrh na záznam vlastníckeho práva štátu do katastra nehnuteľnosti.

56. Podľa § 70 ods. 1 Zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľnosti, údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

57. Podľa § 7 písm. c/ Zákona č. 162/1995 Z.z., kataster obsahuje tieto údaje: údaje o právach k nehnuteľnostiam, údaje o vlastníkovi nehnuteľnosti (ďalej len „vlastník“) a o inej oprávnenej osobe, ak ide o fyzickú osobu, meno, priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, a ak ide o cudzinca, iný identifikátor a miesto trvalého pobytu, ak ide o právnickú osobu, názov, sídlo a identifikačné číslo, ako aj údaje o skutočnostiach súvisiacich s právami k nehnuteľnostiam.

58. Podľa § 139 CSP, žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu.

59. Podľa § 140 ods. 2 CSP, zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe.

60. Súd uplatnený nárok v rozsahu výroku I. priznal žalobcovi v zmysle § 457 OZ. Pri posúdení tejto otázky súd vychádzal z právoplatného rozsudku OS MT, č. k. 15C/324/2014-446, zo dňa 14. 11. 2018,

v zmysle § 194 ods. 2 CSP, kde súd s právoplatnosťou určil vlastnícke právo žalobcu k nehnuteľnostiam (viď ods. 46), keď v tomto rozsudku práve z dôvodu žalobcom požadovaného určenia súd vyhodnotil, že kúpna zmluva, uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným, č. KRPZ-ZA-EO 2-153-005/2011, bola zrušená zo zákona, podľa § 11 ods. 4 Zákona č. 278/1993 Z.z., účinného v čase uzatvorenia tejto kúpnej zmluvy (viď ods. 48). V zmysle § 228 ods. 1 CSP je výrok právoplatného rozsudku pre strany záväzný. V súlade s ust. § 457 je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa zrušenej zmluvy dostal. Reštitučná povinnosť podľa § 457 OZ sa týka zmlúv, ktoré sú buď neplatné alebo boli zrušené. V danom prípade išlo o zrušenú zmluvu v zmysle právnej úpravy § 11 ods. 4 Zákona č. 278/1993 Z.z., účinného v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy.

61. Súd priznal nárok v zmysle ust. § 457 OZ, rozdielne od právnej kvalifikácie žalobcom, ktorý žiadal uplatnený nárok ako škodu. Na základe v žalobe opísaných skutkových okolností došlo zo strany súdu k zmene právnej kvalifikácie. Zmena právnej kvalifikácie, podľa názoru súdu, nie je zmenou žaloby v zmysle ust. § 140 ods. 1 a 2 CSP, nešlo o zmenu skutkového stavu. Žalobca si uplatnil nárok z titulu zrušenia konkrétneho zmluvného vzťahu, kúpnej zmluvy, ktorým došlo k prevodu tam opísaných nehnuteľností a pretože žalovaný nemôže vydať časť predmetu zo zrušenej kúpnej zmluvy - predmet žaloby, lebo došlo k zničeniu tejto časti predmetu zrušenej KZ, ako je uplatnený v tomto spore, žalobca žiada náhradu vo výške jej všeobecnej hodnoty podľa predloženého ZP. Takto uplatnený nárok žalobca kvalifikoval ako škodu. Na základe rovnakých skutkových okolností súd tento nárok kvalifikoval v zmysle právnej úpravy § 457 OZ. O zmenu v skutkovom stave nepôjde vtedy, ak dôjde síce ku zmene právneho dôvodu, ale bez zmeny v skutkovom stave, čo bol aj daný prípad. Súd zmenil právny dôvod uplatneného nároku bez zmeny v opísanom skutkovom stave žalobcom a nevyhodnotil právny dôvod žalovaného nároku ako škodu, ale ako nárok vyplývajúci z ust. § 457 OZ, keďže zmluva bola zrušená, preto každý z účastníkov zrušenej KZ je povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Je vecou súdu, aby tvrdený skutkový stav podradil pod hmotnoprávnu normu, ktorá tomuto skutkovému stavu zodpovedá. Súd teda priznal plnenie na základe opísaného skutkového stavu, ktorý tvrdil žalobca v žalobe a ktorý bol aj predmetom dokazovania v konajúcej veci.

62. S ohľadom na uplatnený nárok v zmysle § 457 OZ (viď predchádzajúci odsek), bolo v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia dôvodné a zákonné, aby výroku rozsudku, ktorým bolo priznané plnenie žalobcovi na základe jeho žaloby, keď žiadal nahraďiť plnenie zo zrušenej kúpnej zmluvy, zodpovedala takémuto výroku rozsudku aj vzájomnosť plnenia, ktorá vyplýva z § 560 OZ - vo väzbe na druh a typ zmluvy. Lebo kúpna zmluva je podmienená vzájomným plnením. Plneniu jedného zodpovedá plnenie druhého zmluvného partnera. V konajúcej veci t. č. ide o vzájomné peňažné plnenia. Na jednej strane nárok na vrátenie všeobecnej hodnoty zničenej veci a na druhej strane nárok na vrátenie zaplatenej kúpnej ceny - na tú časť predmetu kúpnej zmluvy, ktorý bol zničený. K tejto časti predmetu KZ je aj uplatnený nárok, predmet sporu. Súd preto mohol aj bez námietky započítania alebo vzájomného návrhu, urobiť vzájomné zúčtovanie týchto plnení, čo urobil spôsobom, ako bol vysvetlený aj v priebehu sporu, majúci za to, že bola určená všeobecná hodnota zničenej veci, opísanej nehnuteľnosti, v ZP, z ktorej súd vychádzal - zo všeobecnej hodnoty 11.249,04 Eur, postupom podľa § 264 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak možno hodnotu nárokov alebo hodnotu, ktorá má byť základom na výpočet súdneho poplatku, zistiť len s nepomernými ťažkosťami alebo ju nemožno zistiť vôbec, určí ju súd podľa svojho odhadu (viď aj ods. 64).

63. Keďže nie je možné časť predmetu zrušenej KZ žalobcovi vrátiť (k tejto časti nebolo výkonom rozsudku OS Martin, č. k. 15C/324/2014-446, zo dňa 14. 11. 2018, určené vlastnícke právo, lebo bol zničený, ods. 50), bolo dôvodné k tejto časti predmetu zrušenej kúpnej zmluvy vyjadriť povinnosť, vyplývajúcu z ust. § 457 OZ, v peňažnom plnení, pri aplikácii § 458 ods. 1 OZ.

64. Bolo preukázané ZP č. 20-45/2009 zo dňa 31.2009 (viď ods. 44), že všeobecná hodnota celého predmetu KZ bola určená sumou 23.300,- Eur. Všeobecná hodnota časti predmetu kúpnej zmluvy, ktorá bola zničená a vo vzťahu ku ktorej uplatňuje žalobca voči žalovanému nárok, bola určená vo výške 11.249,04 Eur. Táto hodnota, 11.249,04 Eur, je 48 % vo vzťahu k všeobecnej hodnote celého predmetu kúpnej zmluvy, 23.300,- Eur. Nebolo sporné, že cena predmetu KZ bola dohodnutá a skutočne aj zaplatená vo výške 10.000,- Eur. Potom 48 % z dohodnutej a vyplatenej kúpnej ceny 10.000,- Eur je 4.800,- Eur; uvedená suma pripadá na predmet sporu ako kúpna cena na časť predmetu kúpnej zmluvy, ktorý bol zničený. Pokiaľ sa nemôže vrátiť vec zničená, vráti sa jej hodnota.

65. V danom prípade by bolo dôvodné žalovanému ako kupujúcemu voči žalobcovi ako predávajúcemu priznať len taký nárok na vrátenie kúpnej ceny, o čo zaplatená kúpna cena presahuje všeobecnú hodnotu zničenej veci. Zaplatená cena predmetu sporu bola 4.800,- Eur. Všeobecná hodnota zničenej veci bola 11.249,04 Eur. Zaplatená cena teda neprevyšuje všeobecnú hodnotu zničenej veci, preto je rozdiel v prospech žalobcu a tento bol žalobcovi priznaný výrokom I.

66. Podľa názoru súdu, súd zákonne vykonal započítanie a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 6.449,04 Eur, ako rozdiel medzi sumou 4.800,- Eur, ktorá bola zaplatená ako kúpna cena na časť predmetu KZ a ktorú by mal žalobca žalovanému vrátiť (§ 457 OZ), a sumou 11.249,04 Eur, ako všeobecnou hodnotou predmetu sporu, ktorú by mal nahradiť žalovaný žalobcovi za zničenú vec. Vo zvyšku nárok žalobcu proti žalovanému ako nedôvodný zamietol, lebo nebolo sporné, že žalobca prijal kúpnu cenu a nevrátil žalovanému ani čiastočne toto plnenie zo zrušenej KZ. Súd vyjadril vzájomnosť plnenia v zmysle § 457 OZ v spojení s § 560 OZ tým, že žalobca nemá povinnosť vrátiť žalovanému časť kúpnej ceny, na ktorú súd vykonal vzájomné zúčtovanie na nárok žalobcu, uplatnený v tomto spore (výrok III.).

67. Na povinnosť vrátenia si navzájom poskytnutého plnenia odkazuje aj KS ZA vo svojom poslednom rozhodnutí vo veci vedenej na OS Martin pod sp. zn. 15C/324/2014; žalobca aj žiada náhradu za zničený predmet KZ, uzavretej práve medzi žalobcom a žalovaným. Tento zrušený zmluvný vzťah bol rozhodný pre uplatnený nárok (viď ods. 48 a 50). KS v Žiline poukázal na spravodlivé usporiadanie vzájomných vzťahov medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/ v spore 15C/324/2014, kde žalovaným v rade 1/ bol aj žalovaný v tomto spore a to práve v zmysle § 457 OZ. Preto nemožno vychádzať z právneho názoru, ktorý prezentoval žalobca na pojednávaní 26. 9. 2019, vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu v odseku 25. jeho skoršieho rozhodnutia, lebo sa týkal žalobcu a žalovaného v rade 2/ v spore 15C/324/2014, ktorý v tomto spore nie je žalovaným a žalobca ani s týmto v zmluvnom vzťahu sám nebol. V tomto spore sú uplatnené na vysporiadanie nároky zo zrušenej kúpnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným.

68. Na odôvodnenie v ods. 67. súd odkazuje aj v súvislosti s argumentáciou žalovaného v ods. 52. Teda, pre aplikáciu ust. § 457 OZ v súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu proti žalovanému, keď žalobca žiada od žalovaného nahradiť plnenie za zničený predmet zrušenej KZ, je rozhodný vzťah medzi žalobcom a žalovaným a nie vzťah medzi žalobcom a tretím subjektom, s ktorým uzatvoril ako s kupujúcim kúpnu zmluvu žalovaný ako predávajúci. Vzájomný synalagmatický záväzok z KZ č. KRPZ-ZA-EO 2-153-005/2011 vznikol iba medzi žalobcom a žalovaným, ktorí si ako predávajúci a kupujúci z tejto kúpnej zmluvy poskytli vzájomné plnenia. Žalobca opísaný predmet KZ žalovanému a žalovaný kúpnu cenu žalobcovi. Žalobca a tretí subjekt, ktorý ako kupujúci uzatvoril kúpnu zmluvu so žalovaným ako predávajúcim, tak tento tretí subjekt a žalobca žiadne plnenia podľa zrušenej KZ č. KRPZ-ZA-EO 2-153-005/2011 nedostali, preto si podľa nej nemajú povinnosť čo vrátiť.

69. K argumentácii žalovaného, že žalobcovi v čase likvidácie predmetnej budovy nesvedčalo vlastnícke právo, súd poukazuje na ust. § 70 ods. 1 Zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv, že údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. V danom prípade právoplatným rozsudkom OS MT vo veci 15C/324/2014-446 zo dňa 14.11.2018 bol preukázaný opak a teda vlastnícke právo žalobcu k predmetu zrušenej KZ v čase vyhlásenia tohto rozsudku (§ 217 ods. 1 CSP). Aj napriek skutočnosti, že nebolo určené vlastnícke právo k zbúranej nehnuteľnosti, súd odkazuje na právnu úpravu § 457 OZ ako aj záver OS MT vo veci 15C/324/2014, s ktorým sa stotožnil aj odvolací súd, že v určení vlastníctva k neexistujúcej veci by sa totiž nedosiahlo definitívne a ani spravodlivé usporiadanie vzájomných vzťahov medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/, ktorý je žalovaným v tomto spore, pričom tieto súdy odkázali na § 457 OZ. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia vzniká reštitučná povinnosť strán tých zmlúv, ktoré sú neplatné alebo boli zrušené. Teda vzniká povinnosť vrátiť si navzájom poskytnuté plnenia tam, kde došlo k zrušeniu zmluvy, či už na základe úkonu účastníkov zmluvy (§ 48 ods. 1) alebo zrušenie zo zákona, čo bol daný prípad (viď ods. 48).

70. Ustanovenie § 457 OZ má teda reštitučný charakter a každý zo zmluvných subjektov je povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa zrušenej zmluvy dostal. Ide o vzájomne podmienené plnenia podľa § 560 OZ a uvedené zákonné ustanovenie sa týka aj peňažnej náhrady za plnenie, ak nie je dobre možné vrátenie plnenia v pôvodnej forme (§ 458 ods. 1 druhá veta OZ). Keďže bola kúpna zmluva zrušená

zo zákona medzi žalobcom a žalovaným, a žalovaný nemôže vrátiť časť predmetu kúpnej zmluvy v dôsledku, že došlo k jeho zbúraniu, teda nie je dobre možné vrátenie plnenia v pôvodnej forme, je povinný poskytnúť peňažnú náhradu za toto plnenie.

71. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Úspech žalobcu bol 6.449,04 Eur oproti žalovanému nároku 11.249,04 Eur, čo predstavuje 57 % úspechu žalobcu proti žalovanému, ktorého úspech je 43 % (57 : 43), čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu na náhradu jeho účelne vynaložených trov v rozsahu 14 % (57-43).

72. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.